

Aus HONAR-E-FARSI (Persian Art), Nr. 11, Jänner 2007

بازاندیشی یزد ۶ / یوسف کیرانی

والتر یوبستل

نقیسه قانمان

«یزد من»، از نگاه ما

و هوای کویر آشنا می‌سازد و دقیقاً سه فضای مجزا را برای بیننده به تصویر می‌کشد. گویی در عکس‌های او کلیت فضاهای موجود از هم تمیز داده می‌شود. تلفیق فضای شهری یزد امروز با شکل کهن آن و پیش آنها در کنار هم نیز به این فضا سازی کمک کرده است. قراردادن آثار او در ابتدای کتاب، بیننده را به خوبی برای سفر به یزد - شهر بادگیرها - هدایت می‌کند. «روپرت شتینر» عکاس اتریشی است که در چهارده عکس خود، بیشتر کوچه‌های یزد را مورد توجه قرار داده است. در این تصاویر تأکید قابل توجهی بر معماری کوچه‌ها در یزد صورت می‌گیرد. به‌طور کلی شتینر آثار خود را عمدتاً در کتب معماری، مجلات و مطبوعات تخصصی معماری و هنر چاپ می‌کند و بر همین اساس نگاه حساس و ویژه‌ی وی به بخش معماری در عکس‌های این کتاب جای جداگانه‌ای به خود اختصاص می‌دهد.

«پائل آلبرت لیتنر»، یکی دیگر از عکاسان اتریشی شرکت‌کننده در این پروژه‌ی گروهی است. فضای عکس‌های او عموماً مدرن بوده و تعمداً با استفاده از کادربندی‌های منظم و گاه کلیشه‌ای، کاراکترهایی را مقابل دوربین خود ثبت می‌کند که میزانش‌های سینمایی در چیدمان بازیگران از آن استفاده‌ی بهینه‌ای می‌کنند و یک مدل کارگردانی را نیز دارا می‌باشد. حاصل این تأکید بر عناصر بومی و چیدمان کاراکترها، تجربه‌ای است که در عکاسان ایرانی وجود ندارد و یا بسیار کم‌رنگ و محدود مشاهده می‌گردد. آثار «آینتا آندژیوسکا»، عکاس لهستانی، بدون تأکید بر نشان دادن فضاهای و محیط‌های شهری یزد، جهانی دیگر را با نگاه فورمالیست خود رقم می‌زند. آثار او به شدت استیلیزه است و توانسته با استفاده‌ی مناسب از محیط و آدم‌های موجود در آن، جهان سیاه و سفید تازه‌ای را خلق نماید. کار فیلمسازها و عکاس‌های لهستانی همواره در حد ممتاز و عالی بوده و در این مجموعه نیز دستاوردی ویژه به همراه دارد.

«کورو ش جاویدی پارسی‌جانی» سعی کرده است نکاتی متفاوت به فضای سنتی زندگی در یزد و معماری این شهر داشته باشد و در این

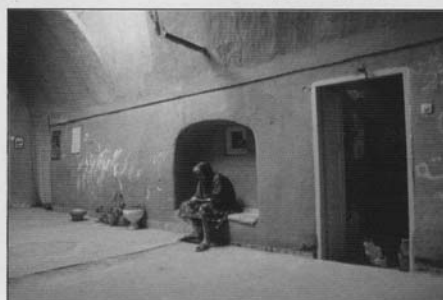
«یزد من» نام کتابی است که توسط انتشارات فُتُوهُوف ادیشن در سال ۲۰۰۶ (۱۳۸۵) در اتریش به چاپ رسیده است. این کتاب ۱۰۷ صفحه‌ای شامل آثار ۸ عکاس ایرانی و ۹ عکاس خارجی بیرامون زوایای فراموش شده و یا کشف‌نشده‌ی شهر بادگیرها و حاصل اجرای پروژه‌ی «Bringing Together» است، که به همت یونسکو، انجمن فرهنگی اتریش، دانشگاه یزد، نریمان منصوری و اشتفان شوارتز، مسوولان و هماهنگ‌کنندگان ایرانی و اتریشی شکل گرفته و در سال‌های ۱۳۸۴ و ۱۳۸۵ در ایران اجرا شد. در مقدمه‌ی این کتاب آمده است: «در مهرماه ۸۴ هفده عکاس از ایران و شش کشور اروپایی دعوت شدند تا به یزد آمده و علاوه بر برگزاری کنفرانس‌ها، کارگاه‌های عکاسی را برای دانشجویان ایرانی دایر کنند؛ اما بیشترین زمان این هنرمندان صرف برداشت آنان از یزد و بیان آن در یک قالب هنری شد که پس از بحث و بررسی بر روی این آثار کتاب «یزد من» شامل عکس‌های انتخابی هنرمندان چاپ و منتشر گردید.»

این کتاب تجربه‌ای تازه در عرصه‌ی ایران‌شناسی است. تلفیق نگاه‌های آسیایی-اروپایی و توجه به دیدگاه‌های مشترک، اما تازه‌ی آنان با استفاده از ابزار هنر، گام مؤثری در جهت شناخت ایران‌زمین است. به‌خصوص آن‌که در این فرآیند، عکس‌ها فاقد نگاه‌های صرفاً توریستی بوده و تنها جنبه‌های مطلق گردشگری و ایرانگردی اماکن و موقعیت‌ها مدنظر قرار نگرفته است. حضور عناصر زنده‌ی مردمی و هنری و انعکاس نگاه‌های جست‌وجوگر از ویژگی این تجربه‌ی گروهی و آثار این مجموعه است که با تلفیق نگاه‌های متفاوت عکاسان با ملیت‌های متفاوت، تأثیرگیری متقابل هنرمندان از یکدیگر و نوعی گفت‌وگوی تمدنی را زمینه‌سازی کرده و نگرش برخاسته از فرهنگ‌های مختلف را در قالب تصویر بیان می‌کند. این مجموعه تجربه‌ی بی‌نظیری در تاریخ عکاسی جهان می‌باشد. عکاس ایتالیایی، «والتر نیدرمیر» با چهارده عکس لانگ‌شات خود، ما را با مناظر و شرایط جغرافیایی و به‌خصوص پانورامایی از یزد امروز، و حال

حیاطی برای آرامش / کورو ش جاویدی پارسی‌جانی

عبدالعلی حدادیان

کلمنس ارتمیر، مریم محمدی

۷۶

شماره ۱۱ / آذر و دی ماه ۱۳۸۵

Aus HONAR-E-FARSI (Persian Art), Nr. 11, Jänner 2007

قاسم معماری

تلاش هر کجا که از نقطه‌های کلیشه‌ای رایج پرهیز کرده، موفق بوده است، مانند عکس «حیاطی برای آرامش».

«سارا ساسانی» با نگاه متفاوت خود، حضور اهالی یزد در شهر را به‌گونه‌ای دیگر رقم زده و نگاه خود را بیشتر به سمت زندگی زرتشتیان یزد معطوف داشته است، که یزد بدون حضور آنها معنای دیگر دارد.

«والتر یوبستل»، عکاس ۴۸ ساله‌ی اتریشی است که لحظات زندگی را از طریق عکاسی از کاراکترهای یزدی و در فیگورهای متفاوت، از نوجوانان شاد و سرزنده گرفته تا نقاش ساختمان سختکوش به تصویر می‌کشد. با آن که بیشتر عکس‌های او را عکس‌های سایه و سفید تشکیل می‌دهد. شور زندگی در آثار او موج می‌زند.

مریم محمدی، عکاس ۲۷ ساله‌ی ایرانی به‌صورت مشترک با کلمنس ارمییز عکاس ۳۳ ساله‌ی آلمانی، فضاهای مشترکی را عکاسی کرده است. این دو هنرمند در کنار هم نگاه‌های متفاوتی را ارائه کرده‌اند، اما هر دو فضای شهری یزد و زندگی امروزی مردمان را مدنظر قرار می‌دهند.

شهریانو ثابت‌سروستانی، نگاهی بسیار ویژه به جنبه‌های توریستی، مکان‌ها و صنایع دستی به‌خصوص معماری سنتی یزد دارد. از کارهای شاخص او می‌توان به عکس سایه‌های رنگی اشاره کرد. این نگرش در جایگاه یک نگاه صرفاً توریستی و گردشگری بسیار موفق است، اما می‌توانست تا حد بیشتری از نگاه‌های کلیشه‌ای فاصله گیرد و به فضاهای بکر و تازه‌ای دست یازد.

«یوسف کیرانی» سعی دارد در تصاویر خود از فرم و تکنیک استفاده‌ی بهینه و ویژه‌ای داشته باشد، که در این زمینه موفق هم می‌باشد. کارکرد عنصری نظیر آینه ویژگی خاصی را به آثار او بخشیده است و تا حد زیادی به تجربه‌های وی در بهره‌گیری از فرم و تکنیک نیز پاسخ می‌دهد.

«قاسم معماری» عکاس جوان شیرازی است که تجربه‌هایی خام و ابتدایی را در مقابل چشم بیننده قرار می‌دهد. در بخش اعظمی از آثار او نگرشی خاص به معماری یزد وجود دارد و هنرمند سعی در به تصویر کشیدن تنهایی در فضاهای کویری دارد و به‌خصوص کارهای سیاه‌وسفید او و پیرمردان تنها از شاخص‌ترین کارهای اوست.

«ایک کوچو»، او اهل ترکیه است، او سعی کرده است از ورای نگاه‌های اجتماعی حاکم بر یزد، یزد معاصر را با شوخ و شنگی خاص در لحظات ناب و دست‌نیافتنی، شکار کند و این امر از ویژگی‌های بارز آثار او قلمداد می‌شود.

«ادگار هونتشلگر» اهل اتریش و مقیم توکیو است. وی از تلفیق عکاسی و نقاشی به تجربیاتی نو دست یافته و معماری حضوری چشمگیر در عکس - نقاشی‌های او دارد.

«عبدالعلی حدادیان» می‌تواند یک عکاس خوب خبری باشد. توانایی او در ثبت لحظات تکرارنشده و شکار آنها بسیار قابل‌ملاحظه است؛ اما از طرف دیگر به‌شدت وابسته به موضوعات اجتماعی است. موضوعی که دغدغه‌ی اساسی و همیشگی هنرمندان است. عکس‌های حدادیان موفق و تأثیرگذارند.

«هلموت وبر» و «سایین بیتر» عکاسان اتریشی، هر دو جوان و حدوداً ۴۵ ساله هستند. تجربه‌های مشترک آنان در زمینه‌ی جغرافیایی شهری و جلوه‌های معماری در این مجموعه نیز تکرار می‌شود. هر دوی آنان نگاه‌های اساسی خود بر معماری را در عکاسی از یزد اعمال نموده‌اند.

آخرین آثار کتاب «یزد من» متعلق به «یابک زیرک» است. عکاس خوش‌ذوقی که معماری سنتی یزد را به‌طور کامل در عکس‌های خود معرفی و تا حد امکان از به‌کاربردن زوایای کلیشه‌ای دوری می‌کند. آثار او به‌عنوان فصل پایانی کتاب، مناسب و خاطره‌انگیز است و کتاب را با تصاویر به‌یادماندنی و افسون‌کننده به پایان می‌برد.

خوشحال / ایک کوچو

یابک زیرک

سایه‌های رنگی / شهریانو ثابت‌سروستانی